

{ אז נדברו }

פרשת ואתחנן תשע"ט | גליון מספר: 431 |

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם... ואם אני לא רוצה...??

קיי"ל: חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם!!! וכידוע: לפי המהר"ל: כשכתוב "**חייב אדם לומר**" אין הכוונה שהוא באמת חייב... (זה לא כמו החייב או הפטור הרגיל שאנחנו מוצאים בהלכות...) אלא הכוונה היא: שאדם צריך **לחייב את עצמו**... כלומר: אדרבה... עקרונית אתה לא באמת חייב... ולכן חז"ל באים ומבקשים ממך... תתפוס יוזמה **וכן תחייב את עצמך... תחייב את עצמך** לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי... **תחייב את עצמך** לומר בשבילי נברא העולם... **כעת יש לי שאלה**: טוב... חז"ל ביקשו ממני שאני אלחש לעצמי שבשבילי נברא העולם... **רגע... ואם אני לא רוצה??** לא מתחשק לי לומר בשבילי נברא העולם?? לא מתחשק לי לקחת אחריות כל הזמן ולחיות כל החיים עם מצפון כבד שבשבילי נברא העולם והכל תלוי בי... **נו... האם אני חייב??** התשובה היא: **לא!! לא חייב!! לא רוצה?? לא צריך...** אז מה כן???

אין בעיה... אם אתה לא מעוניין שבשבילך נברא העולם... בקשתך התקבלה... אז באמת לא בשבילך נברא העולם... **אז בשביל מי כן??** בשביל מי שכן מוכן לקחת אחריות ולומר שבשבילי נברא העולם... נו... ומה איתך?? אתה תהיה האבק שלו... הזנב שלו... הוא ישב בגן עדן ועטרתו בראשו... ואתה תהיה הקרמיקה שלו... הרמח"ל אומר בצורה ברורה: **שכל העולם נברא אלא בשביל האדם השלם בקדושת יצורו!!!** כעת הברירה בידך: או שאתה בעצמך תהיה האדם השלם... או שתהיה הזנב שלו... הצוות שלו... האבק אדם שלו... זה כבר עניין שלך... או שאתה מחליט שבשבילך נברא העולם ואם ככה אני לוקח את העניינים ברצינות ומתחיל לקחת אחריות על התיקון השלם... או שאתה מחליט לוותר... ואז אתה נהיה זנב... ומשמש עוד אחד מתמונות הנוף המתחלפות שבאו לרענן את האדם השלם בקדושת יצורו...

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על אחת המצוות החמורות בתורה... מצוות הנחת תפילין... **מה העומק של מצות תפילין??** בפרשיות של התפילין כתוב: שמע ישראל!!! בלשון נוכח!!! בלשון יחיד! הקב"ה פונה אליך... אתה... כן אתה... אני פונה אליך... אתה זה שמניח כעת את התפילין על ראשך... הקב"ה פונה אליך בלשון נוכח ולוחש לך: שמע בני ישראל... **ה' אלוקיני ה' אחד!!** אני מזמין אותך להתייחד איתי!!! אבל אבא שבשמים... מי עוד מוזמן?? את מי אתה עוד מזמין יחד איתי לחדר יחוד?? **לא לא!! אף אחד!! רק אותך!! אתה ואתה ורק אתה!!** בדיוק בשביל זה בקשתי ממך להניח תפילין **על הראש!!** כדי שתדע שאתה **קרקפתא!!** אתה לא זנב... זנבות שייך שיהיו שנים... יש שני רגלים... שני ידים... אבל ראש?? **ראש יש רק אחד!!** אני רוצה להעביר לך מסר ישיר שיעבור שייך לתוך הקרקפתא... שתדע שאתה קרקפתא! אתה ראש!! אתה יחיד! בשבילך לבדך בראתי את העולם ויש לי עסקים בלעדיים איתך!! ולכן אני מזמין אותך **לבדך** לחדר יחוד להתאחד איתי!!!

תפילין זו הזמנה יומיומית שהקב"ה משגר לכל יהודי... מסר ישיר לתוך הראש!!! בני היקר: אתה ראש!! אתה קרקפתא!!! בשבילך נברא העולם!! קח את העניינים ברצינות...

אבל זכותו של יהודי לסרב באדיבות!!! ליהודי יש בחירה... והוא יכול לטעון לקב"ה בענוות חן... רבש"ע אני מוותר על הכבוד הגדול... אני לא מעוניין להיות קרקפתא... אין לי כוחות נפש להיות ראש ולקחת אחריות ולהיות רציני... **אני מוותר על ההזמנה!!!**

זכותך!! אתה לא רוצה שבשבילך יברא העולם... אין בעיה... אז סו"ס העולם נברא בשביל משהו... אז בשביל מי?? בשביל הצדיקים... בשביל צדיק פלוני... צדיק אלמוני... נו... ומה אתה?? אני הזנב של הצדיק... אני האבק של הצדיק... **אין בעיה!!!** **בקשתך?? קבלת...** ויום אחד אותו יהודי מגיע לשמים... ומתגלה שאין לו קרקפתא... אין לו ראש... מה העונש של מי שאין לו ראש?? **רוח מפזרתו תחת כפות רגלי הצדיקים!!!** לא!!! זה לא עונש!! זה עניין של בחירה... אתה בחרת לא להיות ראש... אתה בעצמך בחרת להיות אבק אדם שכל ההצדקה לקיומך זה שאתה צוות לאדם השלם... אז הנה... זה מה שתקבל גם בשמים... הצדיק ישב ועטרתו בראשו... כי מגיע לו ביושר! כי הוא כן לקח אחריות והאמין שבשבילו נברא העולם... ואילו אתה תהיה האפר מפזר מתחת רגלו... זה עונש?? לא!!! זה בחירה אישית שלך!!!

לפעמים יש אנשים ששואלים על הנכתב כאן... למה בגיליון הזה כתוב כל הזמן שיהודי יכול לפעול לבד בתפילה... ויכול להגיע לבד למדרגות הכי גדולות?? מה... וכי אפשר להתעלם ממושגים מפורשים שכל העולם לא נברא אלא לצוות לצדיק?? וכל העולם לא נברא אלא לשרת את האדם השלם?? **מה התשובה?? הכל נכון!!** ברור שבסופו של דבר הרבה מאוד יהודים פשוטים נשארים פה בעולם על תקן של זנב של הצדיק... רק דבר אחד אנחנו שוכחים: שיש לכל יהודי פשוט כזה את הבחירה האישית האם להיות הוא בעצמו צדיק או להישאר כל החיים שלו הזנב של הצדיק... לכל אחד יש בחירה האם לומר בשבילי נברא העולם או לכבד אחרים שיגידו את זה... ואני אהיה האבק אדם שלהם... (כמובן שבהתחלה כולם צריכים להתאבק בעפר החכמים אבל עם הפנים קדימה... לא בשביל להישאר אבק... בשביל להתקדם משם... בשביל שאני בעצמי אהיה צדיק... מי שחושב אחרת שירים את היד...) והקב"ה פונה אלי מידי בוקר דרך התפילין ואומר לי: שמע ישראל!!! אני רוצה שזה יהיה אתה!! אתה ראש!! בשבילך נברא העולם!! אל תכבד אחרים!!!

ניתן להשיג עלונים יחידים מידי שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש 34 (פינת זסלר מש' דרייפוס) 0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א' קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **בהושלם:** בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

דמדומי תשעה באב...

לראשונה:

ניתן לקנות את הספר "וימאן"

במכירה באזורי הקייט בצפון:

(הספר עוסק בהתחזקות ובהעצמה ונתינת כלים בנושאי קדושה ושמירת העיניים שצריכים תמיד חיזוק, ובפרט בימים אלו ש'שתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות')

לפניך רשימה חלקית שהתעדכנה עד כה:

רכסים:

ביהמ"ד דרכי דוב (שבת אחים) הורדים 9
בית הכנסת המרכזי היכל משה בני ביתך
ניתן להתקשר: 0548415410 או: 0527124662

חיפה:

שטיבלאך נדבורנא, רחוב מיכאל.
בית הכנסת תפארת ישראל רח' גאולה.
ניתן להתקשר: 0527683095 או 0527149369

צפת:

שטיבלאך ויזניץ 'מאור חיים'.
'יד עזרא ושלומית' (בית מרן) צה"ל 1
בית הכנסת 'חניכי הישיבות' צה"ל 4
בית הכנסת 'פאר הנצח' צה"ל 7
בית הכנסת 'אלקבץ'.
ניתן להתקשר 0533127052 (משפחת סימן טוב) צה"ל 6 מינוס 5

עפולה:

בית הכנסת אוהל משה (מאחורי עליית הנוער) 6
ניתן להתקשר 0527686876

טבריה:

השטיבלאך המרכזי בקרית שמואל, ר' וורנר.
בית הכנסת חניכי הישיבות שיכון ד'.
בית הכנסת נוף פוריה
ניתן להתקשר: יאיר חזן 0504163727

כרמיאל:

ביה"כ המרכזי 'כרם מיכאל' נתיב הלוטוס 11
ניתן להתקשר: 0527136165

נוף הגליל- הר יונה:

סופר ויזר- 054-8431731

ניתן לקנות גם בשאר מוקדי המכירה שברחבי הארץ.
לברור המוקד הקרוב אליך:
052-7683095

התשלום 15 יום!! נא להשתדל לשלם במזומן!!!

אופני התשלום משתנים ממקום למקום לפי העניין...
ישנם מקומות שנעשה אי"ה מאמץ להניח קופה לתשלום במזומן...
וישנם מקומות שהתשלום הוא דווקא בעמדות נדרים פלוס/קהילות...
או בטלפון: 0799-654321

השנה קניתי לראשונה את הספר יוסיפון!! האחרונים כ"כ הרבה מסתמכים על המידע שכתוב בספר הזה... אפילו כתוב שמוותר לקרא בו בתשעה באב... נו... הגיע הזמן לקנות אותו... קניתי... ומה אני אגיד לך... התאכזבתי מאוד מהספר הזה!!! לא יכולתי לקרא אותו... לא יכולתי לסבול את הסגנון שלו... כידוע: את הספר הזה כתב שבוי יהודי שהיה כביכול שבוי אצל חיל טיטוס וממילא הוא היה צריך ללחום לצידם... ומטבע הדברים הוא לא יכל לכתוב את מה שהוא באמת חושב... לכן כל הספר נכתב כאילו הוא מגיע מהצד של הרומאים... והוא מתאר שם את טיטוס כאילו הוא האיש הטוב והמושלם ביותר בעולם!!! אין לך מושג כמה כאב לטיטוס על דם יהודי שנשפך כמים... כמה טיטוס ניסה לנמוע את המלחמה... ובכלל... כל הסיבה שהוא הגיע לירושלים... זה רק בשביל לעזור ליהודים מהמלחמת אחים שפרצה ביניהם... בקיצור: תוך שעה כמעט... כמעט נהייתי גם אני "חסיד" של טיטוס!!! איזה נקיות הדעת... איזה טוב לב... עכשיו: אתה מבין לכוך שאותו יהודי שכתב את זה... גם אם הוא כתב את זה מהשפה ולחוץ מרוב פחד... פשוט וברור שזה היה השפראך והגישה הכנה של האנשים שם!!! (אחרת גם לא היה צריך לכתוב כך...) כל מי שהיה בסביבתו של טיטוס באמת היה מושקע במאת האחוזים שהוא האיש הכי טוב וישר בעולם... רציני לתפוס את הספר הזה ולזרוק אותו לפח... אבל ברגע האחרון תפסתי את עצמי ואמרת: לא לא לא!!! יש לספר הזה תפקיד חשוב!!! הרי לעת עתה אין חשב אמיתי שאני אי פעם אחשוב שטיטוס היה צדיק!! עם כל הכבוד ליוסיפון... חז"ל עדיין יותר נאמנים אצלי ממנו... ואני יודע שטיטוס הוא הרשע הגדול ביותר עלי חלד שהחריב את ביתנו ושרף את היכלנו... רק מה? ??? טיטוס הוא בסך הכל מדגם של מלכות אדום במיטבה!!! מלכות אדום בניגוד לשאר המלכויות היא עם טלפיים טהורות... כל הג' מלכויות היה להם סימני טומאה גלויים... הם דגלו בעבודה זרה, או בגילוי עריות או בשפיכות דמים, אבל אדום??? מה האידיאל של אדום??? לשון הרע!!! פוליטיקה!! מה פירוש??? לאדום אין שום אידיאל אמיתי!!! הוא לא דוגל בעבודה זרה או בשפיכות דמים... אין לו שום אידיאל!! שום איזה עקרון שהוא הולך איתו עד הסוף... רק מה כן? ?? אדום חושב רק על המטר שבעים שלו... אדום רוצה רק את האדום האדום הזה... הוא רוצה רק את האגו שלו... רק את הנהנתנות שלו... רק מה??? לצורך העניין הוא יודע לעטוף את זה בכל מיני אידיאלוגיות מפוצצות... ממילא אין לו בעיה להחליף אידיאל... הכל לפי העניין... כי מה זה משנה... הדבר היחיד שמעניין אותי זה רק כסף והנאות... ואני רק צריך להתחבאות מאחורי איזה אידיאל... אנחנו לא צריכים מידי להתאמץ לתאר את הפיצוץ של אדום... אנחנו מכירים אותו יותר מידי טוב... תסתכל איך נראית המערכת הפוליטית החילונית בדורנו בפרט וכל המערכת הדמוקרטית העולמית בכלל... הרי אין אחד שלא מבין שהכל בלופ!!! אין אפילו טיפס אחד שמעלה על דעתו שהפוליטיקה היא שמנפף עם כל מיני עקרונות... אף אחד לא חושב לרגע שהוא מתכוין באמת למה שהוא אומר... אפילו לא בצחוק... רק מה??? כולם מסוקרנים לדעת עם איזה אידיאל הפעם הוא ינפץ בתור קידום מכירות... זה אדום!!! אדום בהתגלמותו!!! ומדהים לראות איך שהפוליטיקה הזו לא נולדה היום... אלא היא כבר זמן שטיטוס!!! כן... הטיטוס הרשע הזה שהחריב את ביתנו והרג באכזריות נוראה מיליונים יהודים... שאף אחד מאיתנו לא חושד שהיו לו כוונות טובות... אז בבקשה... תפתח יוסיפון ותראה איזה "נשמה טובה" הוא היה... איזה איש יקר הוא היה... איזה אציל נפש הוא היה... כן... הנה לך מלכות אדום במיטבה... הנה לך הפוליטיקה במיטבה... וכבר לפני 1950 שנה... נו... ומה היה העונש של אותו טיטוס יפה נפש???

אתה יודע מה היה העונש שלו? ?? חיצונית הוא הרי היה כזה צדיק... ורק מבפנים הכל היה רקוב!!! זה בדיוק מה שקרה לנו... יום אחד טיטוס מתלונן על כאבי ראש... מגיעים... בודקים את הראש מכל הכיוונים... ושום דבר... הכל בסיידר... הכל נראה רגיל... חיצונית הוא ממשיך להיראות אותו דבר!!! הוא נראה אותו טיטוס עם כל העוצמה ועם כל שער הנצחון... אבל מה נעשה שהוא ממשיך להתלונן שמשוה שם מבפנים מנקר... חבל טיטוס... למה אתה הורס את כל התפאורה??? רק עכשיו חזרנו איתך עטורי נצחונות... שער הנצחון מתנוסס לתפארה... הנצחון כ"כ מושלם... כולם נראים כ"כ מרוצים... רק טיטוס מתעקש להתלונן שמשוה שם מבפנים מנקר ודוגר ולא מוותר... בשלמא: אם היית נוקע את הרגל... או מאבד איזה יד... נו... באמת זה היה מפריע להופעה המרשימה של הנצחון... אבל לא!!! הכל חיצונית נראה כ"כ בסיידר... אז מה אתה מתלונן על משהו שם בפנים??? ויום אחד טיטוס מת... ופותחים לו את הראש ומה מגלים??? כן... באמת חיצונית הכל היה נראה בסיידר... אבל בפנים הכל היה אכול!!! אכול לגמרי מבפנים!!!

ללמדך: שגם אם חיצונית הכל נראה כ"כ כנה ודואג ואכפת... זה לא סתירה שמבפנים יכול להיות יתוש אחד גדול שיושב בין מפתחי הלב ודוגר ובוחש ורוצה רק רע כל היום...

העונש של טיטוס רק מדגים את השקר הפנימי של אדום!!!!!!

חיצונית אתה מוזמן לקרא ספר יוסיפון... ולפגוש שם את הדאגה הכנה של החילונים שכ"כ דואגים לציבור החרדי וכ"כ מוטרדים מהמצב הקשה שלנו... כל מה שחסר זה סינוסיטוס אחד... רנטגן אחד שיתן לנו רשות לחזור פנימה לבדוק את מצב הסינוס... לבדוק איזה יתוש מסתובב שם בין מפתחי הלב ומנקר ואוכל כל חלקיק של כוונה טובה... מה שצריך זה רק ללמוד קצת מוסר ולעשות ניתוח לב פתוח ולהניח את תנודות הלב כמות שהם על השלחן ושם לפגוש את חלאת המין האנושי... שכל ראש לחלי וכל לבב דוי... כלפי מה הדברים אמורים??? אנחנו צריכים לדעת שאנחנו לא רק תחת גלות אדום!!! אנחנו גם מושפעים מאוד מקליפת אדום ששולטת עלינו! אנחנו נמצאים עמוק עמוק בתוך התפיסה של הצביעות הזו! לכל אחד מאיתנו יש אחוזים מסוימים של משחק... של רמאות עצמית... (האחוזים האלו תלויים אצל כל אחד לפי רמת החשיפה שלו לפוליטיקה...) שאני כביכול משחק אותה צדיק... בו בזמן שלב יודע מרת נפשו... ועם קצת מוסר ועם קצת חשבון נפש אני עלול לגלות שהכל חלול מבפנים... ואנחנו באמת רועדים לגלות את זה ולכן אנחנו כ"כ לא אוהבים ללמוד מוסר... אנחנו פשוט מפחדים לגלות שהכל אכול מבפנים... אז זהו שלא!!! לא צריך לחזור על המחדלים של טיטוס שרק אחרי מותו נזכרו לפתוח את הראש ולגלות שהכל חלול... כל זמן שהנך דולק... כל זמן שאנחנו נמצאים כאן בעולם הזה אפשר תמיד לתקן... אז אתה תגלה שהכל מבפנים חלול... אז מה... אז מקסימום תתחיל עכשיו להשקיע... תתחיל עכשיו להתמלאות מבפנים... תתחיל עכשיו להתנתק מכל מיני סטיגמות שמעניקות לך תחושה שאתה מושלם... חבל... חבל להפסיד שנים יקרות של אמת... חבל להיות כל החיים בתוך מציאות מדומה וחלולה... תן לחכם ויחכם עוד... אף פעם לא מאוחר...

תשמור קשר עין... שיהיה לך לאן לחזור...

ט"ו באב הוא אחד מהתאריכים הגדולים שמצויינים בעם ישראל!!! מכמה וכמה סיבות... יש רשימה של כמה וכמה דברים טובים שאירעו ביום זה... נתמקד כעת באחד מהם... אחד מהטעמים המוזכרים בגמ' הוא: שביום הזה סיימו לכרות עצים למערכה!!! נו... ולכן מה?? למה זה סיבה להיות יום טוב??

אז מה שמקובל להסביר שכמו שיש סיום מסכת כך יש סיום לגמרה של מצוה... **אבל רבינו גרשום שם במקום אומר נקודה אחרת:** שהשמחה הגדולה היא לא פחות ולא יותר שעד עכשיו היה ביטול תורה!!! נאלצנו לבטל תורה בגלל שהיינו עסוקים בלכרות עצים למערכה... ואילו ביום הזה שמסיימים לכרות עצים... אנחנו שמחים שנגמר הביטול תורה הזה ולכן זה יום טוב... במילים אחרות: סוף סוף גמרנו עם זה...

זה תמוה מאוד: כי מי שפעם למד את הסוגיה של "קרנן העצים..." משמע שם שהמשפחות האלו שקבלו בירושה את הזכות להקריב קרבן עצים ראו בזה זכות עצומה... והם עשו מזה יום טוב שלם... והם שמחו על זה כמוצא שלל רב... וממילא הם לרגע לא ראו את זה כנטל שאנחנו מחכים סו"ס לגמור עם זה... אם ככה... אז אין רבינו גרשום אומר שכל ה"ט של ט"ו באב הוא מגיע בתור "ברוך שפטרני מהעול של כריתת עצים למערכה..." **אין זה הולך ביחד??** אין יכול להיות שמצד אחד הם עושים יום טוב על עצם הזכיה שהם זוכים לכרות עצים למערכה... ומצד שני הם עושים יום טוב על זה שסו"ס סיימנו עם זה. **אין זה הולך ביחד??**

טמון כאן טקטיקה מאוד חשובה ונחוצה בעבודת ה':

העניין הוא כך: יש כל מיני עסקנויות של צרכי מצווה או זיכוי הרבים שעובד ה' צריך מידי פעם להיטפל ולעסוק בהם כחלק בלתי נפרד בעבודת ה'!!! (אם זה בנושא של צדקה וחסד... אם זה בשתדלנות ציבורית לטובת הכלל... אם זה בדברים הטעונים תיקון כעירוב שחיה וטהרה וכו') והיות זה רצון ה' אז **צריך לעשות את זה בשמחה!!!** כי זה חלק בלתי נפרד מהשליחות שלנו בעולם!!!

אבל באותה מידה אסור להיתקע שם!!!

אסור להישאר בעסקנות הזו... צריך לדעת לסיים משימות... לדעת לבצע את המשימה של צרכי רבים עם כל המרץ ועם כל הברען... ולדעת לסיים את המשימה... לעשות עליה ו... ולחזור למקום הטבעי שלי בעבודת ה'... **כלומר:**

המקום האידיאלי והטבעי שלי בעבודת ה' לא צריך להיות בעסקנות ציבורית... אדרבה... המקום הטבעי שלי הוא בעסק התורה ובעבודת ה' ותפילה וכו' וכו'... ממילא מצד אחד צריך לעשות יום טוב מכריתת עצים למערכה כי זה מצווה... אבל בד בבד לדעת לעשות יום טוב ולשמוח על סיום המשימה... כי סוף סוף זה לא המקום הטבעי שלי...

הבנת מה אמרת?? לא הבנת... (כי לא הסברתי) אני אתן לך דוגמא... זה בדיוק כמו שבבין הזמנים יוצאים מהבית לנופש בצימר... **כעת יש שלוש אופציות:**

אפשרות ראשונה: **שמח בהתחלה וממילא עצוב בסוף.** דהיינו: שהיה מאוד מאוד נחמד בצימר... מאוד שמח... וממילא אנחנו עצובים שכבר נגמר... **אפשרות שניה: עצוב מההתחלה וממילא שמח בסוף.** מהרגע הראשון לא היה לנו נחמד... לא היו תנאים נורמליים... אנחנו מאוכזבים מהנופש... וממילא אנחנו מחכים נו... מתי יגמר... והנה סו"ס זה נגמר... ואנחנו שמחים שהגיע הסוף...

אפשרות שלישית: שמח בהתחלה ושמח בסוף. מה שנקרא היה טוב וטוב שהיה... מאוד נהנינו בצימר... היה מאוד נחמד... הכל דפק והיה נפלא... אבל עדיין אנחנו שמחים לחזור לבית... לחזור לשגרה... **נו... מה המצב הכי אידיאלי??**

פשוט וברור: **האפשרות השלישית!!!** ולמה?? כי אם היה לך כ"כ טוב בנופש... ובגלל זה עצוב לך לחזור הבייתה לשגרה... זה מאוד געום... זה אומר שבמקום הטבעי שלך אתה לא מוצא את עצמך... וזה בודאי לא מצב אידיאלי... ומאידך: אם מהרגע הראשון היה לך רע בנופש... אז נכון אמנם שאתה שמח לחזור לשגרה וכעת למדת להעריך את השגרה וזה בהחלט דבר בריא לכשעצמו... אבל תכל'ס... להגיד שזה תכל'ס...?? ללכת לנופש בשביל לסבול? ברור שלא לזה התכוין המשורר!! ולכן מה הכי טוב?? מה הכי אידיאלי?? **שיהיה טוב!!! אבל טוב שיהיה!!!** שיהיה טוב בנופש... היה טוב בקייט... אבל טוב גם לחזור לשגרה...

אותו דבר בדיוק בעבודת ה': המצב האידיאלי הוא שהמקום הטבעי של יהודי בעבודת ה' יהיה מבוסס על שבת בבית ה' כל ימי חייו!!! קשר שמבוסס על קשר שגרתי ישירות עם ה'... אם זה קשר של עסק התורה... אם זה קשר של שטייגן בתפילה מעומק לב... וכמובן הכי הכי קשר של חיי בית יהודי שגרתי... של יהודי שפוגש את הקב"ה במשאו ובמתנו ובחיי המשפחה היומיומיים... **זה בסיס הקשר!!!! זה הבית!!!** כאן אני ממוקם!!! זה המקום הטבעי שלי בעבודת ה'!! עכשיו... לפעמים צריך לצאת

מהבית לצימר... יש עוד כל מיני דברים אחרים שצריך לעשות בעבודת ה'... צריך לחטוב עצים למערכה... צריך לאסוף כסף למצוי'ג... צריך לפעמים להתעסק בעסקנות ציבורית... לפעמים צריך לעבוד בשביל הבחירות... או לצאת לקריאה של הצלה וכו' וכו'... היציאה הזו מחיי השגרה של עבודת ה' לצורך משימות אחרות בעבודת ה'... אין היציאה הזו צריכה להיראות???

(על אותו משקל של היציאה לצימר) **אפשרות ראשונה: עצוב בהתחלה וממילא שמח בסוף.** אאוף... עוד פעם לסגור את הגמ'... לא רוצה... אני רוצה רק ללמוד... לא רוצה לצאת מהבית מדרש... טוב... אין ברירה סוגרים את הגמ'... אני נתלש ממקור חיותי ויוצא ברגלים כושלות לעשות כל מיני דברים שאין לי חשק לעשות אותם... והנה... סוף סוף סיימנו... ברוך שפטרנו... עכשיו אפשר סו"ס לחזור שוב ללימוד. איזה שמחה. זה מה שנקרא **עצוב בהתחלה וממילא שמח בסוף.** עד כאן אפשרות ראשונה... **אפשרות שניה: שמח בהתחלה וממילא עצוב בסוף.** בן אדם שיושב מול הגמ'... וכל מצוה הכי קטנה כבר מוציאה אותו מהלימוד... הוא יושב מחוסר מעש... והוא רק מחכה שתבא איזה מערכת בחירות או איזה מגבית ואז הוא יוצא בשמחה גדולה עם הרבה מרץ ונכנס בעובי הקורה... ואז כשהוא מסיים את המשימה... הוא עצוב... הוא נשאר עם לשון בחוץ... כי מהסוגיה הוא יצא... את החברותא הוא הפסיד... והוא כעת צריך לחזור ולהתחיל הכל מהתחלה... זה מה שנקרא שמח בהתחלה... הוא יצא בשמחה גדולה למצווה... אבל השמחה הגדולה והחיבור למצוה שעומדת על הפרק... ניתקה אותו מהמקום הטבעי שלו... ואז כשהוא חוזר אורך לו כמה ימים עד שהוא משתלב בחזרה **והאפשרות השלישית: שמח בהתחלה ושמח בסוף!!!** אני מאוד שמח לעשות מצוות אבל עדיין תמיד הגמ' יותר קורצת לי... ואז אני קורץ לה בחזרה... ואני מבטיח לגמ'... אל דאגה... הדרך עלך... אני איתך תמיד בקשר עין... אני אמנם הולך בשמחה לעשות מה שצריך לעשות... אבל עדיין כל הזמן אני מזדרז לסיים את המשימה כדי לחזור אלייך... כזה אחד מצד אחד הוא מתמסר למצוה שהוא עושה... כי הוא מחובר לזה... הוא אוהב את זה... אבל תכל'ס הוא עדיין אוהב לא פחות את המקום הטבעי בעבודת ה' שממנו הוא יצא... וממילא הוא לא שוכח את עצמו במשימה הנקודתית... כי הוא כל הזמן זוכר להציב לעצמו יעד של סיום משימה כדי שיחזור לתלמודו!

זה מה שנקרא "היה טוב וטוב שיהיה!" זה הדבר הכי אידיאלי!!!

יגש אליך ויבקש ממך שתתחיל לפעול ולהתמסר לכה"פ שעה ביום להצלחת המערכה... כן... צריך לעשות הכל... ואז בשלב מסוים הוא יבקש ממך לעשות עוד משהו ועוד משהו... ואז בשבוע האחרון הוא ירצה שתסגור לגמרי לגמרי את הגמ' ותצא מתוך הבית מדרש... ותשב כל היום במטה ותעבוד להצלחת הרשימה... **סטופ!!! עד כאן!!!**

ההלל... י"ר המטה היקר... אל תשכח שכעת חודש אלול... יום הבחירות הוא ב"ז אלול... אם אני עכשיו אצא מהלימוד במשך שבוע ימים... מה יהיה איתי בבוקר של י"ח אלול??? אתה תבא לעזור לי לחזור ללימוד...?? האם יהיה לי לאיפה לחזור??? האם אתה מוכן להיות חברותא שלי בשעה 9.00 בבוקר של י"ח אלול??? לא!!! בשעות האלו אתה תשב שם ותנייעס ותתראיין איך היה ומה היה... ואילו אני שארצה אז לחזור לבית המדרש אני אשאר עם לשון בחוץ... כי המערכה הסתיימה... ועם הגמ' ועם לומדיה נתקתי קשרים... לכן אין לי ברירה!!!!

וגם עכשיו... כשהמערכה עדיין לפנינו **אני חושב על היום שאחרי!!! אני רוצה שיהיה לי לאיפה לחזור!!!** אני רוצה גם בימים הכי לחוצים לשמור קשר עין משמעוטי עם הגמ'... **כדי שיהיה לי לאן לחזור במוצאי הבחירות!!!** ובפרט השנה!!!!!!

שהבחירות הם בתאריך כזה לא אידיאלי!!! שאני לא מסכים להתחיל את זמן אלול ב"ח באלול... אני לא מסכים להיזכר להתחיל רק לחמם מנועים ביום חמישי שלפני סליחות... אני מוכן להתגייס בשמחה לטובת המערכה... אני מוכן לשבת מול שולחנות ערוכים לרגל פתיחת המטה!!!! בתנאי אחד!!! שאני גם אהיה מסוגל לשבת מול שולחנות ערוכים לרגל סגירת המטה מתוך ברוך שפטרנו... אם ההתחברות שלי לבחירות... תגרום מצב שאני כ"כ אהיה בפנים... שיהיה לי קשה להתנתק מזה ולחזור לתלמודי... אם זה ככה אני לא רוצה אפילו להיכנס לזה... הבנת את הרעיון??? מאוד פשוט...

שם... ואילו עם הגמ' ועם עבודת ה' שגרתית אתה נתקת קשר... **ואתה יודע מה??? אתה יודע איפה זה הכי מצוי בתוך תוך הביהמ"ד???** בחודש אלול התחלתי ללמוד מסכת בבא קמא... סו"ס נכנסתי עמוק בסוגיות של נזקי ממון ואני כבר ממש מבפנים!! והנה פתאום הגיעו הימים הנוראים.. ברגע שהגיע ערב ראש השנה הנחתי את בבא קמא בצד... והתחלתי ללמוד כל מיני סוגיות שקשורות לר"ה... או עבודת יום הכיפורים... ואח"כ הלכות סוכה ולולב... כן... זה הלכות חג בחג... איך אפשר לעבור את הימים האלו בלי לעסוק במצוות היום??? אין בעיה... מצוין... אבל ההלל... קח בחשבון שבשמיני עצרת פתאום מסתיים חג הסוכות!!! ואז בבת אחת אתה תעזוב את הכרך של ראש השנה יומא סוכה... כי זהו... נגמר סוכות... ועכשיו במוצאי שמיני עצרת אני פתאום מוצא את עצמי עם לשון בחוץ!!! כי עם ר"ה יומא סוכה סיימתי... ואילו עם מסכת בבא קמא נתקתי קשרים... ואם כעת אני רוצה לחזור לבבא קמא אני צריך לחמם מנועים מההתחלה ולערוך היכרות מחדש עם המושגים של ב"ק... וכן הלאה וכן הלאה...

ומאיך גיסא!!! יש לך את אותו אחד שאם הוא לומד מסכת בבא קמא... אי אפשר להזיז אותו משם!!! ולפני התקיעות הוא ילמד חצי נזק צרורות... ובליל יוה"כ"פ הוא ילמד על עביד איניש דינא לנפשיה... ובסוכות הוא ילמד על חצי נזק מגופו... וזה גם לא כ"כ אידיאלי... ההלל... ר"ה היום... יום כיפור היום... אנחנו נמצאים כעת בסוכה... מותר להיות קצת בעניינים... תניח שניה את בבא קמא ותכנס קצת לנשום את הלכות חג בחג...

נו... אז מה עושים??? אם אני אשאר עם מסכת ב"ק ביד... אני אהיה מנותק מענייני היום... ואילו אם אני כעת אניח בצד את מסכת ב"ק ואני אפתח כעת מסכת סוכה... מה יהיה איתי ביום שאחרי חג הסוכות... הסוכה תתפרק... הקיטל יתכבס... ואני נשארתי עם לשון בחוץ... **נו... מה עושים???** כאן צריך אומנות מיוחדת לדעת לתמרן!!! לדעת לשמור קשר עין עם בבא קמא גם באמצע עשרת ימי תשובה... בו בזמן שבעשי"ת עיקר הלימוד שלי זה הלכות תשובה ומסכת יומא... לדעת מצד אחד להתמסר למעצינג... ומצד שני לא לאבד קשר עין עם הגמ' שהיא היחידה שמחכה לי ביום שאחרי!!! **שיהיה לי לאן לחזור!!!!!!!**

לדעת לצאת ותוך כדי לשמור קשר עין עם המקום הטבעי שלי...

לדעת לעשות סעודה **לכבוד המצווה!!!** ובד בבד לעשות סעודה **לגמרה של מצווה!!!** אני יודע מצד אחד לשמוח עם המצווה ומצד שני לשמוח גם שהיא נגמרה... כי יש לי עוד ערכים בעבודת ה' שמחכים לרגע שאתפנה... **ולדעת לעשות את זה... זה אומנות!!!**

מצד אחד לדעת להעריך את גודל המעלה העצומה שזכיתי להיות מהמשפחות הבודדות שזכות לזכות עצים למערכה... ללכת לעשות את זה בשמחה עצומה... לעשות יום טוב על עצם הזכיה... **זה לא סתירה שבט"ו באב יש לי עוד יום טוב!!!** **שהנה... חוזרים לשגרה... ויש!!! יש לי לאן לחזור!!! שמעת???**

יש לי לאן לחזור!!! אם יש לי לאן לחזור זה בהחלט יום טוב... **רוצה שאני אסביר לך למה???**

התופעה הזו מאוד מצויה בעובדי ה' שמתמסרים לכל מיני דברים בעבודת ה'... לדוגמא: יש מגבית רצינית מאוד בשביל הקהילה שלנו... אז יש את האלו שבכלל לא משתפים פעולה... הם לא בקטע... הם רוצים לשבת וללמוד... האם זה נכון או לא?? לא יודע... מה שבטוח צריך לזכות עצים למערכה... כולנו מבינים שצריך שמישהו יעשה את זה... ואני כן!!! אני כן התמסרתי לעניין... וכידוע... בשביל באמת לעמוד ביעדים ולקצור תוצאות... צריך להשקיע המון המון לב ואנרגיה... כתוצאה מזה בשבועיים האחרונים אין עם מי לדבר... יצאתי!!! יצאתי לזכות עצים למערכה!!! בשבועיים האלו כמעט ולא יכולתי לפתוח ספר... ואין מה לעשות... ביטולה זו קיומה... וברוך ה' הייתה הצלחה גדולה והמגבית הצליחה... עשינו מסיבת הודיה... נסענו לכותל... למירון... הצטלמנו... **והנה!! הגיע הבוקר שאחרי המגבית!!!** ואני נכנס לבית המדרש ומרגיש כאילו נחתתי מהירח... שלום... מי אתם?? איזה גמ' לומדים פה?? מי אני ומה שמי?? אני לא בעניינים בכלל... אני מתיישב מול הגמ' ומתחיל לערוך איתה היכרות... שלום לך הגמ'... קוראים לי שלמה... אני בן 25'... ואני מעוניין ללמוד איתך... ואז אני יושב מול הגמ' ובוהה כמה ימים טובים... גלגלי המוח שלי עדיין שמה... בתוך כל המרתון והע'קשען של ההתרמה... ופתאום ההתרמה הסתיימה!!!! הקופה התמלאה!! אבל נשארתי ריק מכל... אני נשארתי פה ובוהה מול גמ' במשך כמה ימים עד שלאט לאט אני חוזר לעצמי ומשתלב בכביש... **התיאור הזה מוכר לך?? יש** כאלו המון דוגמאות... אם זה חתונה של אח קרוב שהיית צריך להיות מאוד מעורב בכל ההכנות לחתונה... והנה... ביום שאחרי החתונה... הכל נגמר... ואתה נשארת עם לשון בחוץ!!! הזוג כבר נשוי וכבר לא צריך אותך

ולסיום: איפה זה מגיע לידי ביטוי ממש מעשי בחודש הקרוב???

עוד מעט בחירות... ואז נציג הציבור של השכונה

